Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

28. mai 2020 *

Eelotsusetaotlus – Keskkond – Jäätmesaadetis – Määrus (EÜ) nr 1013/2006 – Kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlus – Üldnõuded teabele – IIIA lisa – Paberi, papi (kartongi) ja paberitoodete segu – Baseli konventsiooni IX lisa kanne B3020 – Segavad ained – Segu saastumine teiste ainetega – Keskkonnahoidlik taaskasutamine

Kohtuasjas C-654/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Verwaltungsgericht Stuttgarti (Stuttgarti halduskohus, Saksamaa) 10. oktoobri 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 18. oktoobril 2018, menetluses

Interseroh Dienstleistungs GmbH

versus

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan, kohtunikud I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič ja C. Lycourgos (ettekandja),

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: ametnik M. Krausenböck,

arvestades kirjalikku menetlust ja 18. septembri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Interseroh Dienstleistungs GmbH, esindajad *Rechtsanwälte* A. Oexle ja T. Lammers,

– SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH, esindaja: *Rechtsanwälte* H. S. Wirsing ja E. Beathalter,

– Madalmaade valitsus, esindajad: M. Bulterman ja M. A. M. de Ree,

– Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,

– Euroopa Komisjon, esindajad: L. Haasbeek ja A. C. Becker,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

olles 30. jaanuari 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT 2006, L 190, lk 1), muudetud komisjoni 10. novembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2002 (ELT 2015, L 294, lk 1) (edaspidi „määrus nr 1013/2006“), artikli 3 lõiget 2.

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille pooled on Interseroh Dienstleistungs GmbH (edaspidi „Interseroh“) ja SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (Baden-Württembergi liidumaa erijäätmete amet, edaspidi „SAA“) ning mis käsitleb selle ameti keeldumist vabastada paberi, papi ja paberitoodete jäätmete ning muude jäätmete segu saadetis määruses nr 1013/2006 ette nähtud teatamismenetlusest.

Õiguslik raamistik

Rahvusvaheline õigus

3 Ohtlike jäätmete riikidevahelise veo ja nende kõrvaldamise kontrolli konventsiooni, mis allkirjastati Baselis 22. märtsil 1989 ja kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 1. veebruari 1993. aasta otsusega 93/98/EMÜ (EÜT 1993, L 39, lk 1), põhikohtuasja asjaoludele kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „Baseli konventsioon“) artikli 1 „Konventsiooni reguleerimisala“ lõike 1 punktis a on sätestatud:

„Konventsioonis mõistetakse ohtlike jäätmetena järgmisi riikidevaheliselt veetavaid jäätmeid:

a) I lisas loetletud mis tahes kategooriasse kuuluvad jäätmed, kui neil ei ole ühtegi III lisas nimetatud omadust,

[…]“.

4 Konventsiooni IX lisa sissejuhatav lause on sõnastatud järgmiselt:

„Käesolevas lisas nimetatud jäätmeid ei reguleerita konventsiooni artikli 1 lõike 1 punktiga a, kui need ei sisalda I lisas loetletud aineid määral, mis põhjustab III lisas nimetatud omaduste ilmnemist.“

5 Selle lisa nimekirjaga B3 on hõlmatud „peamiselt orgaanilisi koostisosi sisaldavad jäätmed, milles võib olla metalle ja anorgaanilisi aineid“. Nimekirjas B3 on muu hulgas kanne B3020, mis on sõnastatud järgmiselt:

„B3020 Paberi, papi ja paberitoodete jäätmed:

Järgmised materjalid tingimusel, et neid ei ole segatud ohtlike jäätmetega:

– paberi- või papijäätmed ja -murd:

– pleegitamata paberist või papist või lainepaberist või -papist,

– muust paberist või papist, valmistatud peamiselt pleegitatud värvimata tselluloosimassist

– peamiselt mehaanilisest puitmassist valmistatud paberist või papist (nt ajalehed, ajakirjad jm trükitooted)

muust, sealhulgas:

– lamineeritud papist;

– sorteerimata murrust“.

Liidu õigus

Direktiiv 2006/12/EÜ

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/12/EÜ jäätmete kohta (ELT 2006, L 114, lk 9) artikli 4 lõikes 1 oli sätestatud:

„Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada jäätmete taaskasutamine ja kõrvaldamine viisil, mis ei sea ohtu inimeste tervist, mille käigus ei kasutata keskkonda ohustavaid protsesse ja menetlusi ning millega eelkõige

a) ei ohustata vett, õhku, pinnast, taimi ega loomi;

b) ei tekitata mürast või haisust põhjustatud häiringuid;

c) ei kahjustata paikkonda ega erihuvi pakkuvaid paiku.“

Määrus nr 1013/2006

7 Määruse nr 1013/2006 põhjendused 1, 3, 5, 7, 8, 14, 15, 33 ja 39 on sõnastatud järgmiselt:

„(1) Käesoleva määruse põhieesmärk ja -komponent on keskkonnakaitse […]

[…]

(3) […] otsus 93/98 […] käsitles […] Baseli konventsiooni […] sõlmimist ühenduse nimel; ühendus on kõnealuse konventsiooni osaline alates 1994. aastast. […]

[…]

(5) Kuna ühendus on kiitnud heaks [Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD)] nõukogu otsuse C(2001)107/lõplik, millega vaadatakse üle otsus C(92)39/lõplik taaskasutamistoiminguteks ettenähtud jäätmete riikidevahelise veo kontrolli kohta (OECD otsus), et ühtlustada jäätmete loetelu Baseli konventsiooniga ja vaadata üle teatavad muud nõuded, tuleb kõnealuse otsuse sätted viia sisse ühenduse õigusaktidesse.

[…]

(7) Jäätmesaadetiste järelevalve ja kontroll on vaja korraldada viisil, mis võtaks arvesse vajadust säilitada, kaitsta ja parandada keskkonna ja inimeste tervise kvaliteeti ning mis soodustab käesoleva määruse ühtsemat kohaldamist kogu ühenduses.

(8) On samuti oluline pidada meeles Baseli konventsiooni artikli 4 lõike 2 punktis d sätestatud nõuet selle kohta, et ohtlike jäätmete saadetiste arvu tuleb vähendada miinimumini kooskõlas selliste jäätmete keskkonnaohutu ja tõhusa jäätmehooldusega.

[…]

(14) […] jäätmete saadetiste ning selliste taaskasutustoiminguteks ettenähtud jäätmete saadetiste puhul, mida ei ole III, IIIA ja IIIB lisas loetletud, tuleb tagada optimaalne järelevalve ja kontroll, nõudes selliste saadetiste jaoks eelnevat kirjalikku luba. […]

(15) III, IIIA või IIIB lisas loetletud, taaskasutustoiminguteks ettenähtud jäätmete saadetiste puhul tuleb tagada järelevalve ja kontrolli miinimumtase, nõudes, et selliste saadetistega oleks kaasas teatav teave.

[…]

(33) Tuleks võtta vajalikud meetmed, et tagada ühenduse piires liikuvate jäätmete ja ühendusse imporditud jäätmete käitlus vastavalt direktiivile [2006/12] ja muudele jäätmeid käsitlevatele ühenduse õigusaktidele kogu veo jooksul ning sihtriigis jäätmete taaskasutamise või kõrvaldamise ajal nii, et see ei ohustaks inimeste tervist, ning selliseid menetlusi või meetodeid kasutades, mis ei kahjustaks keskkonda. […]

[…]

(39) IIIA lisasse lisatavate jäätmesegude puhul tuleks muu hulgas arvesse võtta järgmist teavet: jäätmete omadused, näiteks võimalikud ohtlikud omadused, saastumise võimalikkus ning jäätmete füüsikaline olek; jäätmehooldusega seotud aspektid, näiteks tehnoloogiline suutlikkus jäätmeid taaskasutada ning taaskasutustoimingutest tulenev kasu keskkonnale, sealhulgas asjaolu, kas keskkonnaohutu jäätmehooldus on ohustatud. […]“.

8 Määruse artikli 2 punktides 3 ja 8 on sätestatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

3) *jäätmete segu* – jäätmed, mis on saadud kahe või enama erineva jäätmeliigi tahtlikul või tahtmatul segamisel, kui sellise segu kohta puudub eraldi kanne III, IIIB, IV ja VIA lisades. Üks jäätmesaadetis, mis koosneb kahest või enamast üksteisest eraldatud jäätmeliigist, ei ole jäätmete segu;

[…]

8) *keskkonnaohutu jäätmehooldus* – kõigi rakendatavate meetmete võtmine, et tagada jäätmehooldus viisil, mis kaitseb inimtervist ja keskkonda kõnealuste jäätmete võimaliku kahjuliku mõju eest“.

9 Määruse artiklis 3 „Üldine menetlusraamistik“ on ette nähtud:

„1. Järgmiste jäätmesaadetiste puhul kasutatakse käesolevas jaotises sätestatud kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust:

[…]

b) kui taaskasutamistoiminguteks on määratud:

[…]
iii) jäätmeliigid, mis ei ole liigitatud III, IIIB, IV ja IVA lisa ühegi kande kohaselt;
iv) jäätmete segud, mis ei ole liigitatud III, IIIB, IV või IVA lisa ühegi kande kohaselt, kuid on loetletud IIIA lisas.

2. Järgmistele taaskasutamiseks määratud jäätmesaadetistele rakendatakse artiklis 18 sätestatud üldnõudeid, kui jäätmesaadetise kogus ületab 20 kilogrammi:

a) III või IIIB lisas loetletud jäätmeliigid;

b) segud, mis ei ole liigitatud III lisa ühegi kande kohaselt ja koosnevad kahest või enamast III lisas loetletud jäätmeliigist, kui nende koostis ei halvenda nende keskkonnaohutut taaskasutamist ning need on loetletud IIIA lisas kooskõlas artikliga 58.

[…]“.

10 Määruse nr 1013/2006 artiklis 4 ja sellele järgnevates artiklites on ette nähtud kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetluse üksikasjalikud eeskirjad.

11 Määruse artiklis 18 on kindlaks määratud üldnõuded teabele; nende kohaselt peab eelkõige määruse artikli 3 lõikes 2 nimetatud jäätmetega olema kaasas konkreetne teave, sealhulgas määruse VII lisas esitatud dokument.

12 Määruse nr 1013/2006 artikli 28 „Lahkarvamused liigitamisküsimustes“ lõikes 2 on ette nähtud:

„Kui lähte- ja sihtkoha pädevad asutused ei suuda kokku leppida teatatud jäätmete liigitamise suhtes vastavalt III, IIIA, IIIB või IV lisas loetletule, peetakse jäätmeid liigitatuks vastavalt IV lisale.“

13 Määruse artikli 49 „Keskkonnakaitse“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Jäätmetekitaja, teataja ja muud jäätmesaadetise lähetamises ja/või taaskasutamises või kõrvaldamises osalevad ettevõtted võtavad vajalikke meetmeid, et tagada nende poolt saadetavate jäätmete käitlemine viisil, mis ei ohusta inimeste tervist ja keskkonda sel ajal, kui jäätmeid saadetakse, taaskasutatakse ja kõrvaldatakse. Jäätmete saatmisel ühenduses tuleb eriti arvestada direktiivi 2006/12/EÜ artikli 4 nõuetega ja muude ühenduse õigusaktidega jäätmete kohta.“

14 Määruse III lisa pealkiri on „Jäätmete nimekiri, mille suhtes kohaldatakse artiklis 18 sätestatud üldnõuet“ („rohelises“ nimekirjas jäätmed). Selle sissejuhatavas osas on märgitud:

„Olenemata sellest, kas jäätmed on käesolevas nimekirjas nimetatud, ei või nende suhtes kohaldada artiklis 18 sätestatud üldnõuetele, kui nad on teiste ainetega saastunud nii, et

a) jäätmetega seotud oht suureneb piisavalt, et nende suhtes võiks kohaldada eelneva kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust, kui võtta arvesse muudetud nõukogu [12. detsembri 1991. aasta] direktiivi 91/689/EMÜ [ohtlike jäätmete kohta (EÜT 1991, L 377, lk 20; ELT eriväljaanne 15/02, lk 78), mis tunnistati kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT 2008, L 312, lk 3)] III lisas loetletud ohtlikud omadused, või

b) jäätmete taaskasutamine keskkonnaohutul viisil ei ole võimalik.“

15 III lisa I osas on muu hulgas ette nähtud, et Baseli konventsiooni IX lisas – mis on ära toodud määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa B-nimekirjas ja mis sisaldab muu hulgas kannet B3020 – loetletud jäätmete suhtes kehtivad artiklis 18 sätestatud üldnõuded teabele.

16 Määruse IIIA lisas pealkirjaga „III lisas loetletud kahe või enama jäätmeliigi segud, mis ei ole liigitatud ühegi artikli 3 lõikes 2 osutatud kande kohaselt“ on sätestatud:

„1. Olenemata sellest, kas jäätmeliikide segud on käesolevas nimekirjas nimetatud, ei või nende suhtes kohaldada artiklis 18 sätestatud üldnõudeid, kui nad on teiste ainetega saastunud nii, et

a) jäätmetega seotud oht suureneb piisavalt, et nende suhtes võiks kohaldada eelneva kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust, kui võtta arvesse muudetud nõukogu [direktiivi 91/689] III lisas loetletud ohtlikud omadused, või

b) jäätmete taaskasutamine keskkonnaohutu viisil ei ole võimalik.

[…]

3. Käesolevasse lisasse on lisatud üheainsa kande eraldi taanete või alataanete alla klassifitseeritud järgmised jäätmeliigid:

[…]

g) Baseli konventsiooni kande B3020 alla klassifitseeritud jäätmeliikide segud, mis sisaldavad vaid järgmist: pleegitamata paber või papp või lainepaber või -papp, muu paber või papp, valmistatud peamiselt pleegitatud värvimata keemilisest pulbist, paber või papp, mis on valmistatud peamiselt mehaanilisest pulbist (nt ajalehed, ajakirjad jm trükitooted);

[…]“.

17 Nimetatud määruse V lisa „Jäätmed, mille suhtes kehtib artiklis 36 sätestatud eksportimise keeld“ I osa B-nimekirjas on ära toodud Baseli konventsiooni IX lisa. Kanne B3020 pealkirjaga „B3 peamiselt orgaanilisi koostisosi sisaldavad jäätmed, milles võib olla metalle ja anorgaanilisi aineid“ on sõnastatud järgmiselt:

„B3020 Paberi, papi ja paberitoodete jäätmed:

Järgmised materjalid tingimusel, et neid ei ole segatud ohtlike jäätmetega:

– paberi- või papijäätmed ja -murd:

  – pleegitamata paberist või papist või lainepaberist või –papist,

  – muust paberist või papist, valmistatud peamiselt pleegitatud värvimata keemilisest pulbist,

  – peamiselt mehaanilisest pulbist valmistatud paberist või papist (nt ajalehed, ajakirjad jm trükitooted),

– muust, sealhulgas:

  – lamineeritud papist;

  – sorteerimata murrust“.

Direktiiv 2008/98

18 Direktiivi 2008/98 artiklis 13 on sätestatud:

„Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada jäätmete käitlemine viisil, mis ei sea ohtu inimese tervist ega kahjusta keskkonda ning mis eelkõige:

a) ei ohusta vett, õhku, pinnast, taimi ega loomi;

b) ei põhjusta müra- ega lõhnahäiringuid ning

c) ei kahjustata paikkonda ega erihuvi pakkuvaid paiku.“

19 Direktiivi III lisa sisaldab selgitusi erinevate omaduste kohta, mis lubavad jäätmeid pidada ohtlikeks jäätmeteks.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

20 Interseroh on Saksamaal asuv äriühing. Ta kogub kasutatud kaubapakendeid, s.t kergpakendeid, mis on ette nähtud taaskasutamiseks. Sorteeritud kasutatud paber saadetakse ringlussevõtuks Madalmaades asuvasse vabrikusse, mille käitaja on ESKA Graphic Board BV (edaspidi „ESKA“).

21 Eelotsusetaotlusest nähtub, et saadetavad jäätmed peavad koosnema segust, mis sisaldab paber-, papp- ja pabertoodete jäätmeid, mistõttu iga selle segu koostisse kuuluv jäätmeliik kuulub Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 kas esimese, teise või kolmanda taande alla; lisaks sisaldab segu kuni 10% segavaid aineid, milleks on vedelikupakendite kartong (kuni 4%), plastesemed (kuni 3%), metallid (kuni 0,5%) ning muu võõrmaterjal (kuni 3,5%) nagu klaas, kivid, tekstiil või kautšuk (edaspidi „vaidlusalune jäätmesegu“). Need protsendimäärad vastavad ESKA nõutavatele ülemmääradele.

22 SAA on pädev asutus, kes vastutab Land Baden-Württembergi (Baden-Württembergi liidumaa, Saksamaa) jäätmesaadetisi käsitlevate õigusnormide rakendamise eest ja täidab muu hulgas määruses nr 1013/2006 ette nähtud ülesandeid.

23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et selliste erinevate jäätmesegude vedu, nagu on kõne all põhikohtuasjas, on toimunud SAA ja Madalmaade pädeva asutuse ekspordikontrollilubade alusel vastavalt määruse nr 1013/2006 artiklis 4 ja järgmistes artiklites ette nähtud etteteatamismenetlusele.

24 ESKA sai 20. mail 2015 Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van Statelt (Madalmaade kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu halduskohtuasjade osakond, Madalmaad) otsuse, mille kohaselt kuulub põhikohtuasjas kõnealust liiki jäätmesegu selles sisalduvatest segavatest ainetest hoolimata Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 alla, mis on nimetatud määruse nr 1013/2006 III lisas, ja seega jäätmete nimekirja, mille suhtes kehtivad selle määruse artiklis 18 sätestatud üldnõuded teabele.

25 Tuginedes sellele otsusele, palus Interseroh SAA-l liigitada kõnealune jäätmesegu määruse nr 1013/2006 III lisas loetletud jäätmete hulka.

26 SAA jättis selle taotluse rahuldamata, sest esiteks ei kuulunud see jäätmesegu täielikult Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 neljast taandest ühe või teise alla. Eelkõige ei kuulunud see segu kande neljanda taande alla, sest tegemist ei ole erineva päritolu ja koostisega segude jääkkategooriaga. Teiseks leidis SAA, et seda segu ei saa segavate ainete liiga suure sisalduse tõttu liigitada määruse nr 1013/2006 IIIA lisa alusel.

27 Interseroh esitas 1. juunil 2016 Verwaltungsgericht Stuttgartile (Stuttgarti halduskohus, Saksamaa) kaebuse, milles palus tuvastada, et tema suhtes kehtivad kõnealuse jäätmete segu saatmisel üksnes määruse nr 1013/2006 artiklis 18 ette nähtud teabe üldnõuded, mitte etteteatamiskohustus.

28 Selles kontekstis soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 alla kuuluvad jäätmesegud, mis koosnevad kande kolme esimese taande all nimetatud jäätmetest ja mis lisaks sisaldavad kuni 10% segavaid aineid, või hõlmab see kanne ainult ühte liiki jäätmetest koosnevaid jäätmeid ja niisugused segud kuuluvad ainult määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 3 alapunkti g alla.

29 Nendel asjaoludel otsustas Verwaltungsgericht Stuttgart (Stuttgarti halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [määruse nr 1013/2006] […] artikli 3 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et paberi, papi (kartongi) ja paberitoodete jäätmete segude suhtes, mille koostis on selline, et nende osad kuuluvad eraldi võetuna Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 kolme esimese taande alla, ja mis lisaks sisaldavad kuni 10% segavaid aineid, kuuluvad Baseli konventsiooni [IX lisa] kande B3020 alla, mistõttu rakendatakse nende suhtes artiklis 18 sätestatud üldnõudeid teabele, mitte artiklis 4 sätestatud etteteatamiskohustust?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

2. Kas [määruse nr 1013/2006] […] artikli 3 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et paberi, papi (kartongi) ja paberitoodete jäätmete segude suhtes, mille koostis on selline, et nende osad kuuluvad eraldi võetuna Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 kolme esimese taande alla, ja mis lisaks sisaldavad kuni 10% segavaid aineid, ei kuulu IIIA lisa punkti 3 alapunkti g alla, mistõttu ei rakendata nende suhtes artiklis 18 sätestatud üldnõudeid teabele, vaid artiklis 4 sätestatud etteteatamiskohustust?“

Menetluse suulise osa uuendamise taotlus

30 Pärast seda, kui kohtujurist oli esitanud oma ettepaneku, palus Interseroh 18. veebruaril 2020 Euroopa Kohtu kantseleisse saabunud dokumendis menetluse suulise osa uuendamist Euroopa Kohtu kodukorra artikli 83 alusel.

31 Interseroh põhjendas oma taotlust sisuliselt sellega, et kohtujuristi ettepanek põhineb uutel asjaoludel, mille üle pooled ei ole veel vaielnud. Interseroh viitab eelkõige selle ettepaneku punktidele 35–48, 59, 68 ja 74. Ta lisab sellega seoses, et jäätmeid käsitlevate õigusnormide ühetaolise tõlgendamise problemaatikat kohtuistungil ei käsitletud. Lisaks vaidleb Interseroh menetluse suulise osa uuendamise taotluses vastu mitmes aspektis tõlgendusele, mille kohtujurist on oma ettepanekus määrusele nr 1013/2006 andnud.

32 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et ELTL artikli 252 teise lõigu kohaselt on kohtujuristi ülesanne avalikul kohtuistungil täiesti erapooletult ja sõltumatult teha põhjendatud ettepanekuid kohtuasjades, mis Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohaselt nõuavad tema osalemist. Kohtujuristi ettepanek ega selleni jõudmiseks läbitud põhjenduskäik ei ole Euroopa Kohtule siduvad (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Exportslachterij J. Gosschalk jt, C-477/18 ja C-478/18, EU:C:2019:1126, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Samuti tuleb märkida, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirjas ega kodukorras ei ole ette nähtud võimalust, et huvitatud isikud saaksid esitada seisukohti vastuseks kohtujuristi ettepanekule. Seetõttu ei ole see, et huvitatud isik ei nõustu kohtujuristi ettepanekuga – olenemata sellest, milliseid küsimusi selles

ettepanekus on analüüsitud –, iseenesest põhjus, mis annaks aluse suulise menetluse uuendamiseks (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Exportslachterij J. Gosschalk jt, C-477/18 ja C-478/18, EU:C:2019:1126, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Teiseks võib Euroopa Kohus vastavalt oma kodukorra artiklile 83 igal ajal, olles kohtujuristi ära kuulanud, avada või uuendada määrusega menetluse suulise osa, eelkõige kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt teavet, või kui pool on pärast suulise osa lõpetamist esitanud uue asjaolu, millel on otsustav tähtsus Euroopa Kohtu lahendile, või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle pooled või Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikud ei ole vaielnud.

35 Vastupidi sellele, mida väidab Interseroh, oli käesoleval juhul nii temal kui ka käesolevas menetluses osalenud huvitatud isikutel võimalik nii menetluse kirjalikus kui ka suulises osas esitada õiguslikke asjaolusid, mida nad pidasid asjakohaseks, et Euroopa Kohus saaks tõlgendada määrust nr 1013/2006, et vastata eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimustele.

36 Ükski Interserohi argumentidest, millele ta tugines menetluse suulise osa uuendamise taotlust põhjendades, ei saa seega olla aluseks menetluse uuendamisele vastavalt kodukorra artiklile 83.

37 Neil asjaoludel leiab Euroopa Kohus, olles kohtujuristi ära kuulanud, et puudub alus menetluse suulise osa uuendamiseks.

Eelotsuse küsimuste analüüs

38 Nende kahe küsimusega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 2 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaldamisalasse kuulub paberi, papi (kartongi) ja paberitoodete jäätmete segu, mille iga osa kuulub ühe taande alla Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 kolmest esimesest taandest – mis on ära toodud selle määruse V lisa 1. osa B-nimekirjas – ja mis sisaldavad kuni 10% segavaid aineid.

39 Määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõikes 2 on ette nähtud, et taaskasutamiseks määratud jäätmesaadetistele rakendatakse artiklis 18 sätestatud üldnõudeid teabele, kui jäätmesaadetise kogus ületab 20 kilogrammi, juhul kui esiteks on need jäätmed määruse artikli 3 lõike 2 punkti a järgi nimetatud muu hulgas sama määruse III lisas või teiseks, määruse artikli 3 lõike 2 punkti b kohaselt, kui on tegemist segudega, mis ei ole liigitatud III lisa ühegi kande kohaselt ja koosnevad kahest või enamast III lisas loetletud jäätmeliigist, kui nende koostis ei halvenda nende keskkonnaohutut taaskasutamist ning need on loetletud määruse nr 1013/2006 IIIA lisas.

40 Kuna määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 2 punktis a ja artikli 3 lõike 2 punktis b on vastavalt viidatud selle määruse III ja IIIA lisale, siis tuleb esmalt analüüsida selle määruse III lisa ulatust ja seejärel – vajaduse korral – IIIA lisa ulatust.

41 Esiteks tuleb määruse nr 1013/2006 III lisa kohta märkida, et see sisaldab niinimetatud „roheliste“ jäätmete nimekirja ja selle I osas on viidatud Baseli konventsiooni IX lisale, mis on ära toodud selle määruse V lisa 1. osa B-nimekirjas, milles sisaldub muu hulgas kanne B3020 „paberi, papi ja pabertoodete jäätmed“.

42 Eelotsusetaotlusest nähtub, et selleks, et Interserohi kogutud paber- ja pappjäätmete segu saaks ringlussevõtuks saata Madalmaades asuvasse ESKA vabrikusse, peavad need vähemalt 90% osas koosnema jäätmetest, mis kuuluvad ühte Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 kolmest esimesest taandest. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib siinkohal teada, kas selliseid segusid saab liigitada antud kandesse.

43 Kõigepealt olgu märgitud, et Baseli konventsiooni IX lisa kandes B3020 on neli taanet, millest neljas sisaldab omakorda kahte taanet, samas kui määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa B-nimekirja prantsuskeelses versioonis on see kanne struktureeritud teistmoodi: nimelt sisaldab see kahte taanet, mis omakorda sisaldavad vastavalt kolme ja kahte taanet.

44 Olgu aga rõhutatud, et kuna – nagu on märgitud määruse nr 1013/2006 põhjendustes 3 ja 5 – otsusest 93/98 nähtub, et Euroopa Liit kiitis Baseli konventsiooni heaks ja et see määrus hõlmas OECD otsuse sisu, mis ühtlustab jäätmete loetelu selle konventsiooniga, siis on konventsiooni sätted alates kuupäevast, mil liidust sai kõnealuse konventsiooni osalisliige, liidu õiguskorra lahutamatu osa. Selles kontekstis ja võttes arvesse põhimõtet, et liidu sõlmitud rahvusvahelised lepingud on teiseste õigusaktide suhtes esimuslikud, tuleb määrust nr 1013/2006 tõlgendada niivõrd, kuivõrd see on võimalik, kooskõlas Baseli konventsiooniga (vt selle kohta 11. aprilli 2013. aasta kohtuotsus HK Danmark, C-335/11 ja C-337/11, EU:C:2013:222, punktid 29 ja 30 ning seal viidatud kohtupraktika).

45 Järelikult tuleb määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa B-nimekirja kande B3020 tõlgendamisel võtta arvesse seda, kuidas selle kande erinevad taanded on struktureeritud Baseli konventsiooni IX lisa kandes B3020.

46 Pärast seda sissejuhatavat märkust tuleb tõdeda, et Baseli konventsiooni IX lisa kanne B3020 hõlmab „paberi, papi ja paberitoodete jäätmed“, kui neid ei ole segatud ohtlike jäätmetega, ning sellel on neli taanet. Vastavalt selle kande kolmele esimesele taandele, mis vastavad määruse nr 1013/2006 (prantsuskeelse versiooni) V lisa 1. osa B-nimekirja kande B3020 esimese taande kolmele alataandele, võivad sellised paberijäätmed ja -jäägid pärineda „pleegitamata paberist või papist või lainepaberist või -papist“, „muust paberist või papist, valmistatud peamiselt pleegitatud värvimata tselluloosimassist“, või „peamiselt mehaanilisest puitmassist valmistatud paberist või papist (nt ajalehed, ajakirjad jm trükitooted)“. Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 neljas taane – mis vastab määruse nr 1013/2006 (prantsuskeelses versioonis) V lisa 1. osa B-nimekirja kande B3020 teisele taandele – on sõnastatud „muu[…]“ ja hõlmab sealhulgas, ilma et seda oleks piiratud, „lamineeritud pap[pi]“ ja „sorteerimata mur[du]“.

47 Niisiis ilmneb esiteks nii Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 ülesehitusest kui ka selle nelja taande sõnastusest, et nendega on hõlmatud erinevat liiki paberi- ja papijäätmed ning jäägid, ilma et oleks mainitud nende eri liiki jäätmete alla kuuluvaid jäätmesegusid.

48 Peale selle tuleb eelmainitud kande neljanda taande sõnastust arvestades seda mõista nii, et see viitab muudele paberist ja papist koosnevatele jäätmeliikidele kui need, mis kuuluvad selle kande kolme esimese taande alla.

49 Seega tuleb Baseli konventsiooni IX lisa kannet B3020 – mis on ära toodud määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa B-nimekirjas – selle kande sõnastust arvestades mõista nii, et selle kande neljas taandes nimetatud jäätmed vastavad igaüks konkreetsele jäätmeliigile ning selle kande alla ei kuulu segud, mis koosnevad neist eri liiki jäätmetest.

50 Teiseks on see tõlgendus ainus, mis on kooskõlas määruse nr 1013/2006 üldise ülesehitusega. Nimelt on selle määruse artikli 3 lõike 2 punktis b nimetatud otsesõnu jäätmesegusid, mis ei ole liigitatud III lisa ühegi kande kohaselt ja koosnevad kahest või enamast IIIA lisas loetletud jäätmeliigist. Viimati nimetatud lisa punkti 3 alapunktis g on aga konkreetselt nimetatud jäätmesegusid, mis kuuluvad Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 kolme esimese taande alla. Seega tuleb asuda seisukohale – nagu märkis sisuliselt ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 43 –, et IIIA lisa kaotaks oma soovitava toime, kui määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa B-nimekirjas esitatud kannet B3020, eelkõige selle viimast taanet „muu[d]“ tuleks mõista nii, et see hõlmab jäätmesegusid, mis koosnevad selle kande teistes taanetes nimetatud jäätmetest.

51 Kolmandaks on tõlgendus, mis tuleneb määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa B-nimekirjas ära toodud kande B3020 sõnastusest – pidades silmas Baseli konventsiooni IX lisa vastavat kannet ja määruse üldist ülesehitust – kooskõlas selle määrusega taotletava keskkonnakaitse eesmärgiga. Määruse põhjenduse 7 kohaselt on jäätmesaadetiste järelevalve ja kontroll vaja korraldada viisil, mis võtaks arvesse vajadust säilitada, kaitsta ja parandada keskkonna ja inimeste tervise kvaliteeti.

52 Asjaolu, et taaskasutamisele kuuluvate jäätmesaadetiste suhtes, mida on nimetatud määruse nr 1013/2006 III lisas sisalduvas jäätmete rohelises nimekirjas, ei kohaldata üldjuhul erandina selle määruse II jaotise I peatükis ette nähtud kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust, on põhjendatav sellega, et jäätmesaadetised kujutavad endast vähem ohtu keskkonnale ja see võimaldab – nagu on märgitud määruse põhjenduses 15 – kehtestada järelevalve ja kontrolli miinimumtaseme, nõudes, et selliste saadetistega oleks kaasas teatav teave.

53 Seega on määrusega nr 1013/2006 taotletava keskkonnakaitse ja inimeste tervise kaitse eesmärgiga vastuolus see, kui selle määruse V lisa 1. osa B-nimekirjas esitatud kannet B3020 tõlgendataks nii, et segude suhtes, mida ei ole selles kandes sõnaselgelt nimetatud, kohaldataks määruse artiklis 18 sätestatud ja teabele esitatavaid üldnõudeid, mis ei ole nii ranged kui sama määruse artikli 3 lõikes 1 nimetatud kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetluse nõuded.

54 Eeltoodust tuleneb, et määruse nr 1013/2006 V lisa 1. osa B-nimekirjas ära toodud kanne B3020 hõlmab üksnes jäätmeid, mis kuuluvad selle kande erinevates taanetes nimetatud paberi-, papp- ja paberjäätmete konkreetsesse liiki. Seega ei hõlma see säte jäätmetest koosnevaid jäätmesegusid, mis eraldi võetuna kuuluvad nende eri taanete alla. Seega ei saa selliseid segusid liigitada määruse nr 1013/2006 III lisas esitatud jäätmete rohelisse nimekirja, mis välistab omakorda selle, et nende segude suhtes kohaldataks määruse artikli 3 lõike 2 punkti a alusel artiklis 18 kehtestatud üldnõudeid teabele.

55 Seda vahejäreldust arvestades tuleb teisena analüüsida määruse nr 1013/2006 IIIA lisa ulatust, et teha kindlaks, kas määruse artikli 3 lõike 2 punktis b ette nähtud kord on kohaldatav kõnealustele jäätmete segudele.

56 Nagu on sedastatud käesoleva kohtuotsuse punktis 48, on IIIA lisa punkti 3 alapunktis g konkreetselt nimetatud jäätmesegusid, mis koosnevad Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 alla klassifitseeritud jäätmeliikide segudest ja mis piirduvad selle kande kolme esimese taande alla kuuluvate jäätmesegudega.

57 Niisuguses kontekstis soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas see, kui jäätmete segude koostises on kuni 10% segavaid aineid, millest igaüks kuulub ühte nimetatud kande kolmest esimesest taandest, välistab selle, et neid segusid saaks klassifitseerida antud kande alla.

58 Esiteks tuleb märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul võivad jäätmete segud, mida Interseroh viib Madalmaadesse nende ringlussevõtuks, sisaldada kuni 4% vedelikupakendite kartongi. Euroopa Kohtu käsutuses oleva toimiku materjalidest nähtub, et see papp (kartong) võib kuuluda Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 alla. On selge, et vedelikupakendite kartongi – kui see kujutab endast jäätmeid – võib liigitada kandesse „paberi-, papp- ja pabertoodete jäätmed“. Kuna see ei vasta samas ühelegi selle kande kolmes esimeses taandes nimetatud jäätmeliigile, tuleb asuda seisukohale, et vedelikupakendite kartong kuulub selle kande neljanda taande alla, mis on teisejärgulise tähendusega.

59 Seega toob vedelikupakendite kartongi olemasolu kõnealustes jäätmete segudes kaasa selle, et need segud koosnevad jäätmetest, mida ei tule klassifitseerida mitte ainult ühe alla selle kande kolmest esimesest taandest, vaid ka neljanda taande alla, mistõttu ei ole neid segusid nimetatud määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 3 alapunktis g, kus on selgelt viidatud üksnes jäätmesegudele, mis

kuuluvad kõnealuse kande kolme esimese taande alla ja järelikult ei kuulu niisugused segud kõnealuses lisas nimetatud segude alla; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus. Selliste segude suhtes ei kohaldata niisiis selle määruse artiklis 18 ette nähtud etteteatamismenetlust.

60 Teiseks tuleb sedastada, et isegi kui asjaomased jäätmesegud ei sisalda vedelikupakendite kartongi, nähtub eelotsusetaotlusest, et need jäätmesegud võivad igal juhul sisaldada kuni 7% muid segavaid aineid.

61 Tehes kindlaks, kas niisugused jäätmesegud võivad kuuluda määruse nr 1013/2006 IIIA lisa kohaldamisalasse, tuleb silmas pidada, et selle lisa punktis 1 on märgitud, et olenemata sellest, kas jäätmesegud on IIIA lisa jäätmesegude nimekirjas nimetatud, ei või nende suhtes kohaldada artiklis 18 sätestatud üldnõudeid teabele, kui nad on teiste ainetega saastunud nii, et nende jäätmetega seotud oht suureneb piisavalt, et nende suhtes võiks kohaldada eelneva kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust, kui võtta arvesse direktiivi 91/689 III lisas loetletud ohtlikud omadused, või jäätmete taaskasutamine keskkonnaohutul viisil ei ole võimalik.

62 Seega ilmneb kõigepealt määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 1 sõnastusest, et selles lisas olevas nimekirjas nimetatud jäätmesegu ei ole nimekirjast välja jäetud üksnes põhjusel, et segu sisaldab lisaks selles nimekirjas sõnaselgelt loetletud jäätmetele ka segavaid aineid. Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 53, näitab nimetatud punkti 1 olemasolu, et liidu seadusandja oli teadlik, et on tehniliselt keerukas (kui mitte võimatu) tagada, et mis tahes jäätmevoog oleks täiesti puhas.

63 Peale selle tuleb märkida, et määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 1 alapunktis a ette nähtud tingimuse eesmärk on tagada, et selles lisas nimetatud jäätmesegude suhtes – mis neis sisalduvate segavate ainete tõttu tähendavad suuremat ohtu keskkonnale – kohaldatakse kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust. Eelkõige tuleb selliseid riske hinnata direktiivi 91/689 III lisas – mis pärast selle direktiivi kehtetuks tunnistamist võeti üle direktiivi 2008/98 III lisasse – nimetatud ohtlike omaduste alusel.

64 Teiseks viitab määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 1 alapunktis b sisalduv tingimus „keskkonnahoidliku taaskasutamise“ nõudele. Kuigi seda mõistet ei ole kõnealuses määruses otsesõnu määratletud, olgu siiski märgitud, et sarnaselt määruse artikli 2 punktis 8 sisalduva mõiste „keskkonnaohutu jäätmehooldus“ määratlusele hõlmab jäätmete keskkonnahoidlik taaskasutamine kõiki rakendatavaid meetmeid, mis võimaldavad tagada jäätmete taaskasutamise viisil, mis kaitseb inimtervist ja keskkonda kõnealuste jäätmete võimaliku kahjuliku mõju eest.

65 Selles kontekstis tuleb meeles pidada, et nagu ilmneb määruse nr 1013/2006 artikli 49 lõikest 1 koostoimes selle määruse põhjendusega 33, tuleb jäätmed saata sihtriiki – ja teha seda kogu veo vältel – viisil, mis ei ohusta inimeste tervist ning kasutamata keskkonda kahjustavaid protsesse ja meetodeid. Kui saatmine toimub liidus, siis on artikli 49 lõikes 1 selle kohta sätestatud, et tuleb arvestada nõuetega, mis on eelkõige ette nähtud direktiivi 2006/12 artikli 4 lõikes 1 – mille sätted on üle võetud direktiivi 2008/98 artiklisse 13 – ja mille kohaselt taaskasutatakse jäätmeid viisil, mis ei ohusta vett, õhku, pinnast, taimi ega loomi, ei põhjusta müra- ega lõhnahäiringuid ega kahjusta paikkonda ega erihuvi pakkuvaid paiku.

66 Seda täpsustust arvesse võttes tuleb märkida, et määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 1 alapunktis b sätestatud tingimuse rakendamisel on igal üksikjuhtumil vaja kindlaks teha, kas IIIA lisas nimetatud jäätmesegus esinevate segavate ainete liik ja osakaal on sellised, mis takistavad kõnealuste jäätmete taaskasutamist keskkonnahoidlikult. Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 64 märkis, on põhimõtteliselt tegemist faktiküsimusega, mille peavad lahendama pädevad liikmesriigi asutused ja vajaduse korral liikmesriigi kohtud.

67 Sellega seoses tuleb tõdeda – nagu märkisid Euroopa Kohtus toimuva eelotsusemenetluse raames eelkõige Madalmaade valitsus ja Euroopa Komisjon –, et määrus nr 1013/2006 ei sisalda ühtegi muud kriteeriumi, mis võimaldaks määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 1 alapunktis b nimetatud tingimuse ulatust veelgi täpsustada.

68 Selle alusel tuleb asuda seisukohale, et igale liikmesriigile tuleb selle punkti 1 kohaldamisel jätta teatav kaalutlusruum. Selleks on liikmesriikidel õigus kehtestada kriteeriume, mis võimaldaksid teha kindlaks asjaolud, mille esinemisel takistab segavate ainete olemasolu jäätmesegus selle segu taaskasutamist keskkonnaohutult tingimusel, et see ei kahjusta määruse nr 1013/2006, sealhulgas selle artiklis 18 ette nähtud menetluse ulatust ega tõhusust (vt analoogia alusel 12. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Fédération des entreprise de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, punkt 47).

69 Täpsemalt peavad liikmesriigid selliste kriteeriumide kehtestamisel võtma arvesse, et määruse nr 1013/2006 artiklis 18 ette nähtud menetluse – mis on seotud üldnõuetega teabele – kohaldamine kujutab endast erandit sama määruse artikli 3 lõikes 1 sätestatud üldise menetluse, s.t kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetluse kohaldamisest. Järelikult tuleb määruse artikli 3 lõiget 2 ja eelkõige IIIA lisa, milles on täpsustatud viimati nimetatud sätte ulatust, põhimõtteliselt tõlgendada kitsalt.

70 Veel tuleb siinkohal märkida, et IIIA lisa punkti 1 eesmärk on just tagada määruse nr 1013/2006 artiklis 18 ette nähtud ja teabele esitatavate üldnõuetega seotud menetluse kohaldamine; selle menetluse puhul on piirdutud sellega, mis on vajalik määrusega taotletavate eesmärkide saavutamiseks, kuna jäätmesegude vedu toimub selle menetluse järgi üksnes juhul, kui see ei ohusta märkimisväärselt keskkonda ja inimeste tervist – kooskõlas ELTL artikli 191 lõikes 2 nimetatud eesmärgiga tagada keskkonna kaitstuse kõrge tase ning lähtuda ettevaatusprintsiibist ja ennetusmeetmete võtmise põhimõttest, millel rajaneb liidu keskkonnapoliitika.

71 Sellega seoses võib määruse nr 1013/2006 põhjendus 39 kujutada endast tegurit, millele on võimalik tugineda, et töötada välja kriteeriumid, mis arvestaksid segavate ainete liiki, segavaid aineid sisaldavate jäätmete omadusi ning nende võimalikku ohtlikkust, segavate ainete kogust ja tehnoloogia seisu, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 59.

72 Selles kontekstis võimaldab niisuguste kriteeriumide kehtestamine, mis määravad kindlaks, millistel asjaoludel ei ole segavate ainete olemasolul jäätmesegus segu taaskasutamine keskkonnaohutul viisil võimalik, pädeval liikmesriigi ametivõimul ja ettevõtjatel ette teada, kas jäätmesegu saab liidus vedada määruse nr 1013/2006 artiklis 18 ette nähtud menetluse – mis on seotud üldnõuetega teabele – alusel; see aitab aga tagada suuremat õiguskindlust ja menetluse täielikku tõhusust.

73 Siiski tuleb esiteks märkida, et niisuguste kriteeriumide puudumisel on liikmesriigi pädevatel asutustel võimalik seda hinnata konkreetsel üksikjuhtumil, et tagada määruse eesmärke järgides määruse tõhus kohaldamine, mille raames võetaks arvesse asjaolu, et määrus näeb otsesõnu ette võimaluse kohaldada artiklis 18 nimetatud teatamismenetlust jäätmesegude suhtes.

74 Teiseks, kui liikmesriigi pädevatel asutustel on kahtlusi, kas selle jäätmesegu taaskasutamine keskkonnaohutul viisil kõnealuse määruse IIIA lisa punkti 1 alapunkti b tähenduses on võimalik, peavad need asutused selleks, et tagada keskkonna ja inimeste tervise kaitse piisav tase, kasutama määruse artikli 3 lõikes 1 ette nähtud üldist kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust.

75 Viimaks tuleb rõhutada – nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 74 –, et seni, kuni puudub seadusandlik algatus ühiste kriteeriumide kehtestamiseks selle kohta, mis liiki saastus on jäätmesegude puhul seoses segavate ainetega lubatud ja milline on selle lubatud osakaal – need on kriteeriumid, mis võimaldavad liidus tervikuna ühetaoliselt kohaldada selle lisa punkti 1 alapunktis b sätestatud tingimust –, võib kohaldada selle määruse artikli 28 lõiget 2. Viimati nimetatud sättes on ette nähtud, et kui lähte- ja sihtkoha pädevad asutused ei suuda kokku leppida teatatud jäätmete liigitamise suhtes – ja

niisiis võimaluses kohaldada neile määruse artiklis 18 kehtestatud üldnõudeid teabele –, peetakse jäätmeid liigitatuks vastavalt IV lisale. Nende suhtes kohaldatakse seega määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõikes 1 ette nähtud kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust.

76 Käesoleval juhul on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne eespool nimetatud hindamiskriteeriume arvesse võttes kindlaks teha, kas põhikohtuasjas tähendab see, kui vaidlusalune jäätmesegu sisaldab segavaid aineid, et määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punktist 1 tulenevaid nõudeid arvestades ei saa segu klassifitseerida antud lisas olevasse jäätmesegude nimekirja ning järelikult ei saa selle suhtes määruse artikli 3 lõike 2 punkti b alusel kohaldada üldnõudeid teabele määruse artikli 18 tähenduses.

77 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimustele vastata järgmiselt.

– määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaldamisalasse ei kuulu paberi, papi (kartongi) ja paberitoodete jäätmete segu, mille iga osa kuulub ühe taande alla Baseli konventsiooni IX lisa kande B3020 kolmest esimesest taandest – mis on ära toodud selle määruse V lisa 1. osa B-nimekirjas – ja mis sisaldavad kuni 10% segavaid aineid;

– määruse nr 1013/2006 artikli 3 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et see kuulub niisuguse jäätmesegu suhtes kohaldamisele juhul, kui segu ei sisalda aineid, mis kuuluvad kõnealuse konventsiooni IX lisa kande B3020 neljanda taande alla – mis on ära toodud määruse V lisa 1. osa B-nimekirjas –, ja juhul, kui on täidetud määruse IIIA lisa punktis 1 nimetatud tingimused; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Kohtukulud

78 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta, muudetud komisjoni 10. novembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2002, artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaldamisalasse ei kuulu paberi, papi (kartongi) ja paberitoodete jäätmete segu, mille iga osa kuulub ühe taande alla ohtlike jäätmete riikidevahelise veo ja nende kõrvaldamise kontrolli konventsiooni, mis allkirjastati Baselis 22. märtsil 1989 ja kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 1. veebruari 1993. aasta otsusega 93/98/EMÜ, IX lisa kande B3020 kolmest esimesest taandest – mis on ära toodud selle määruse V lisa 1. osa B-nimekirjas – ja mis sisaldavad kuni 10% segavaid aineid.

Määruse nr 1013/2006, muudetud komisjoni määrusega 2015/2002, artikli 3 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et see kuulub niisuguse jäätmesegu suhtes kohaldamisele juhul, kui segu ei sisalda aineid, mis kuuluvad kõnealuse konventsiooni IX lisa kande B3020 neljanda taande alla – mis on ära toodud määruse V lisa 1. osa B-nimekirjas –, ja juhul, kui on täidetud määruse IIIA lisa punktis 1 nimetatud tingimused; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Allkirjad